

Az Alkotmánybíróságon a Kúria Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz. ítélete ellen is előterjesztett 2015. dec. 01. napi alkotmányjogi panaszom tárgyában a IV/3316-7/2015. sz. hiánypótló felhívásra nyilatkozatok.

IV/3316-8/2015
2016. FEB. 23.
FAX
1

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Kúriának a 2015. nov. 18. napi keltezésű Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz. alaptörvény – ellenes ítélete és azzal jóváhagyott 1. és 2. fokú ítéletek ellen személyesen terjesztettem elő az 1 oldal terjedelmű alkotmányjogi panaszom az Alkotmánybíróságon 2015. dec. 01. napján a kitöltött nyilatkozat nyomtatvánnyal. A Kúriának a /50. sz. alaptörvény – ellenes ítéletét 2015. dec. 21. napján kaptam meg, amelyet elküldtem az Alkotmánybíróságnak és az alkotmányjogi panaszom kiegészítettem 2015. dec. 21. és 23. napjain, amelyeket személyesen is átadtam az Alkotmánybíróságon 2016. jan. 14. napján. Az indítványaim nyilvántartási ügyszámáról a IV/3316-7/2015. sz. hiánypótló felhívás 2016. jan. 28. napi átvételekor értesültem, a hiánypótló felhívást az ügy személyes képviselőjeként a következőképpen teljesítem:

1. Tényként állítom, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) valamint f) pontjai, a 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és a 2011. évi CLI. tv. 27.§ rendelkezése is az Alkotmánybíróság hatáskörébe utalja a Kúria Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz. alaptörvény – ellenes ítélete valamint az általa jóváhagyott Szegedi Ítéletábra Pf.II.20. 501/2013/8. sz. és a Szegedi Törvényszék 7.P.20.972/2012/56. sz. alaptörvény – ellenes ítéleteivel szembeni

alkotmányjogi panaszom elbírálását

amire alapítottan fordulok a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, hogy a 2016. jan. 28. napján átvett felhívás szerint meghatározott 30 napon belül teljesítsem a hiánypótlást a Kúria Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz. felülvizsgálati eljárásában hozott jogerős ítélet valamint az általa hatályában fenntartott Szegedi Ítéletábra Pf.II.20. 501/2013/8. sz. és a Szegedi Törvényszék 7.P.20.972/2012/56. sz. alaptörvény – ellenes ítéleteivel szemben

személyesen indítványozom,

hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és a 2011. évi CLI. tv. 43.§ alapján állapítsa meg a Kúria Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz. mellékelt ítéletének valamint a Szegedi Ítéletábra Pf.II.20. 501/2013/8. sz., a Szegedi Törvényszék 7.P.20.972/2012/56. sz. ítéleteinek alaptörvény – ellenességét és az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontjára továbbá a 2011. évi CLI. tv. 43.§ (4) bekezdésére hivatkozással semmisítse meg mind a három Alaptörvénnyel ellentétes bírói ítéletet.

2. Tényként állítom, hogy az alkotmányjogi panasz indítványom személyes előterjesztésére való jogosultságom igazoltam a Kúria Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz. mellékelt alaptörvény – ellenes ítéletével valamint az általa hatályában fenntartott első és másodfokú. alaptörvény – ellenes ítéletekben foglalt azon rendelkezések szerint, amelyek az indítványozó személyem alanyi jogait érintik és súlyosan sértik, annullálják.

3. Az előzmények kiegészítése:

A Békés Megyei Bíróság 1. Pkf. 25.321/2010/4.sz. jogerős végzése alapján kereseti kérelmet terjesztettem a Kalocsai Városi Bírósághoz az alperesi Bt. alapítójával szemben 2010. június 28. napján. Ugyanis az alperes [REDACTED] Kecskeméti út felé eső telekhatára előtti [REDACTED] kerékpárút padkájára közterületre engedély nélkül épített műtárggyal nyílt testi sérülést, éles lelki fájdalmakat és károkat okozott nekem. Az alperesek a lejtős útpadkára betontámfalba épített alsó csatlakozású, felül szabad végű vékony falú 40*40mm és 40*35mm-es U alakú acélidomokat rögzítettek a betontámfal felső síkjától 60 cm kiállással egymástól mintegy 2,00 m tengelytávolságra az U alakú acélidomok szárlemezeit balesetveszélyesen a kerékpárút felé állították, amelyek közül egy behajlott a kerékpárút úrszövényébe és azzal a szabályos kerékpározásom során elkerülhetetlen testi sérüléssel járó balesetet okoztak nekem az U alakú acélidom szárlemez csúcsai 2004. dec. 14. napján 16 óra 30 perckor. Az 1. r. alperes a rendőrségi helyszíneléskor 2004. dec. 14. napján 17 óra és 18 óra közötti időpontban a rendőrség előtt elismerte, hogy az U alakú éles sarkú oszlop okozta a testi sérülésemet és vállalta a kártérítést is. Ugyanis korlátot nem építettek. Amikor 2004. dec. 15. napján személyesen felkerestem üzletében az alperest megnézte a sérülésemet akkor kinevetett és kérte mutassam meg hol történt a balesetem. Én megmutattam az alperesnek az oszlopot és azon látható véretem akkor behívott az üzletébe és ajánlott egy farmernadrágot, ami kevés volt ezért nem fogadtam el közöltem, hogy látéletem készítették mert megtévesztett. Alperes azt nyilatkozta, hogy készíttessenek csak a bírósági eljárás elhúzódik 10 évig is.

- 2 -

3 [redacted] rendőr dandártábornok akkori Bács-Kiskun Megyei rendőrfőkapitány hamisan vádolt engem - mint sértett tanút - szabálysértés elkövetésével a 00382/2005. szabs. határozattal a Kalocsai Városi Bíróság 9.Sz.K.185/2005/3. sz. végzésével támogatva. A jogkövető személyemnek 8 napon belül gyógyuló testi sérülés ellenére kellett felkérnem független igazságügyi mérnök szakértőt szakvélemény készítésére. A jogorvoslati kérelmeimre a Kalocsai Városi Bíróság az 1.Szve.380/2005/17.sz. jogerős végzésével 2006. május 26. napján hatályon kívül helyezte a Kalocsai Városi Bíróság 9.Sz.K.185/2005/3. sz. és a rendőrség 00382/2005. szabs. alaptalan törvényellenes határozatait. A Kalocsai Városi Bíróság előtt folyamatban volt 1.Szve.380/2005. sz. eljárásban az önkéntes jogkövető személyem szabadságjogait is jogellenesen korlátozták a tárgyalásokra való megjelenésekre kötelezésekkel és a jogorvoslati kényszerhelyzetekkel. A Kalocsai Városi Bíróság előtt folyamatban volt 1.Szve.380/2005/17.sz. eljárásban idézték meg az alperest tanúnak ellenem, akinek a költségeit is azonnal megtérítették. Én hiába kértem a költségeim megtérítését, a bíróság polgári peres eljárás keretében határozta meg a kárigényem jogi rendezését. **A bíróságok a jogaimban sértett személyemnek a több mint 10 naptári éven át történő pereskedési kényszerhelyzetekkel soha jóvá nem tehető életsértő károkat, szenvedéseket okoznak, mert az Alaptörvényt is annullálják.** Az emberi élet, az emberi méltóság, a hatékony bírósági jogorvoslat jogállami érvényesítését megakadályozva mind a három bíróság az alperesek alaptörvény – ellenes, életsértő cselekményeit helyezi előtérbe a valótlan tartalmú bizonyítékok nélküli állításaihoz igazodóan.

4 Alkotmányjogi panasz indítványom előterjesztésének okai:

I. A Kúria Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz. hivatkozott eljárásában azt vizsgálta, hogy az elsőfokú és másodfokú bíróság a tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett-e és helyes jogértelmezést alkalmazott e?

II. A Kúria elvonta az eredetileg kijelölt bírótól a Pf. v. IV. 21. 124/2014. sz. ügy intézését és elfogult tanácselnöknek adta az ügyet. Emiatt a bírói indokolás teljes mértékben figyelmen kívül hagyta 2014. május 30. napi felülvizsgálati kérelmemben foglaltakat, a tényekkel ellentétes bizonyíték nélküli iratellenes ítéleti állításokat, logikai ellentmondásokat. Az új tanácselnök elmulasztotta a jogi érvelések törvényes vizsgálatát, megghiúsította a hozzám kirendelt jogi képviselő jogérvényesíftését. A Kúria megghiúsította a téves jogértelmezések közvetlen szóbeli kifejtését szükségessé tévő jogi érveim előadását. A Kúria a jogilag releváns tények és a felülvizsgálati kérelmemben foglalt jogi érvelések érdemi vizsgálata nélkül döntött az elsőfokú és másodfokú bíróság álláspontjainak maximálisan részrehajló támogatásával az ezekre alapozott döntés meghozatala mellett. Mivel a Kúria az elsőfokú és másodfokú bíróság ítéletével ellentétes döntés meghozatalát lehetővé tevő szükséges vizsgálatok lefolytatásának a lehetőségét nem biztosította, az erre vonatkozó jogi érvelések szükségességét alátámasztó érvek vizsgálata és figyelembe vétele nem történt meg. Mindezzel a valótlan tartalmú bizonyíték nélküli elsőfokú és másodfokú bírósági álláspontok egyoldalú és elfogult támogatása valósult meg, ezért a felperesi személyem részéről sérült a tisztességes eljáráshoz való jog is. A bíróságok elvonták a joghoz való hozzáféréshez és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesüléséhez való összes alapvető emberi jogomat.

5. Az Alaptörvény által biztosított jogok sérelmei a következők:

I. A tisztességes eljáráshoz való jog megsértései.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)bek. a bírósági eljárásokra határozza meg a tisztességes eljárásra vonatkozó követelményét. A tisztességes eljárás követelményének a minimuma, hogy a hatóság eljárását az ügy érdemére vonatkozó jogszabályok alapján folytassa le, a valósággal egyező igaz tények tárgyilagos megállapításával. A Pp.206.§(1)bek. megköveteli: „A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.”

I/1. A perbeli esetben [redacted] Kecskeméti út felé eső telekhatára előtti [redacted] hrsz. önkormányzati ingatlanon a 2004. dec. 14. napi balesetemmel kapcsolatos tényeket és adatokat megállapította a Kalocsai Városi Bíróság az 1.Szve.380/2005/17. sz. jogerős végzésével, a Békés Megyei Bíróság a 9.P.20.147/2010/17. sz., a Szegedi Ítéletábrla a Pf.III.20627/2010/25.sz. és a Kúria a Pfv.20. 615/2011/40. sz. jogerős ítéletével, a Gyulai Törvényszéknek a 9.Pf.25.437/2012/14. sz. jogerős végzésével. Amely jogerős döntésekkel a 2004. dec. 14. napi balesetemmel kapcsolatos tényeket és adatokat a Kúria a többi bírósággal együtt köteles lett volna figyelembe venni a Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz. eljárásban is a Pp.195.§(1)és(7)bek. szerint. A Pp.195.§(7)bek. megköveteli: „A közokiratot az ellenkező bebizonyításáig valódnak kell tekinteni, a bíróság azonban - ha szükségesnek találja - az okirat kiállítóját hivatalból is megkeresheti, hogy az okirat valódisága tekintetében nyilatkozzék.”

I/2. A Szegedi Törvényszék a köztudomású tényeknek ellentmondó valótlanságot állít az /56. sz. ítéletének 1. oldalán az indokolása 2. bekezdés utolsó mondatában foglalt tartalma szerint is. Konkrétan azt, hogy a kivitelezés a terveknek megfelelően valósult meg. Az ítéleti tényállás ellentétben van a Pp.206.§(1)bek. követelményével is mert olyan tény és bizonyíték nincsen aminek alapján arra lehetne következtetni, hogy a korlátot a terveknek megfelelően építettek volna. Felperesként kértem bírósági helyszíni tárgyalás tartását, de azt a bíróság figyelmen kívül hagyta és függetlenítette magát az Alaptörvénytől valamint eljárási törvényektől és az alperesek rosszhiszemű valótlan állításait önkényesen védi.

- 3 -

Állítom, hogy a 7. P. bírói tanács elnöke a Pp.206.§ előírásait is súlyosan megsértette, mert nem tisztázta azt sem, hogy a 1. r. alperessel szemben a 2013. 04. 02. napi keresetem 2. pontjában foglalt Ptk.84.§(1)bek. b) szakasz szerinti másik polgári bírósági eljárásra vonatkozó állításaim és kérelmeim azok az 1. r. alperes által csak a Kalocsai Városi Bírósághoz előterjesztett 2010. 02. 08.-i 5.P.20.710/2009/8.sz. iratában foglaltakkal a jóhíremet, becsületemet sértő azon valótlan tartalmú állításaira vonatkoznak, amivel azt híreszteli: „Állítólagos 2004. dec. 14. napján balesetével kapcsolatban azt a tájékoztatást kaptam én és a férjem Solt város Rendőrkapitányától, [REDAKTOR] szövegben, hogy a fent nevezett [REDAKTOR] felperes ellen eljárást indítottak az ügyben a Hatóság félrevezetése miatt, mivel az általa előadott állítólagos balesete nem ott és nem úgy történt. Ezt természetesen ha a Tisztelt Bíróság kéri, bizonyítani is tudjuk.” Erre alapítottan „A Ptk.84.§(1)bek. b) szakasz szerint kérem a bíróságot, hogy szíveskedjen kötelezni az 1.r. alperest az emberi méltóságomat, az életemet, a jóhíremet, a becsületemet sértő valótlan állításainak azonnali abbahagyására és szíveskedjen eltiltani a jogsértéseiknek további ismétlésétől. A Ptk.341.§ szerint kérem szíveskedjen eltiltani 1. r. alperest is a veszélyeztető magatartástól.”

„Állítom a 7. P. bírói tanács a Pp.206.§ előírásait azáltal is súlyosan megsértette, hogy azt sem nem tisztázta az 1. r. alperesnek a Kalocsai Városi Bíróság 5.P.20.629/2010/34. sz. eljárásában történt valótlan állításait elkülönítve sérelmezem.”

„A Kalocsai Városi Bíróság az alperesi védőkorlát teljes hiányát az 5. P.20.629/2010/34. sz. önkényes ítéletével elfogultan jogellenesen úgy pótolja, hogy bizonyítékok nélkül valótlanul azt állítja, a kivitelezés a tervnek megfelelően valósult meg. Kérem annak bírósági megállapítását, hogy 2. r. alperesek az 1.r. alperessel azt színleltették, hogy az 1.r. alperes tulajdonosi minőségében megtéríti az okozott káromat. Amikor odamentem megaláztattak általa, de ők is megaláztak. Majd az alperesek folyamatosan megaláztattak, megkárosítottak és jelenleg tartóan megkárosítottak engem a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjével és Kalocsai Városi Bíróság összehangolt embertelen törvénysértéseivel. Az alperesek az egészségemet az életemet súlyosan sértő rendkívüli élethelyzetbe kényszerítettek.”

1/3. Az /56. sz. ítéletben foglalt és a 2015. dec. 23. napi panaszommal is részletezett valótlanosságokkal szembeni való tények bizonyítását kezdeményeztem a 2013. május 21.napi 7 gépelt oldal terjedelmű fellebbezésemmel. Állítom, hogy a Szegedi Ítéletábrá nem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)bek. szerint felállított bíróságként járt el. Hanem abban érdekelt bíróságként, hogy az /56. sz. ítéletben foglalt valótlanosságokkal további jogtalan hátrányokkal sújtja a jóhiszemű közérdekű bejelentő felperesi személyemet az életemet sértő jóvá nem tehető kárim megalázó növelésével.

A tisztességtelen eljárás bizonyítéka a Szegedi Ítéletábrá Pf.II.20. 501/2013/8. sz. tárgyalási jegyzőkönyve is, amely szerint önkényesen korlátozta a 2013. 04. 02. napi tárgyaláson az 1959. évi IV. tv. 85.§(1)bek. 1. mondat által védett alanyi jogomat, amely garantálja: „A személyhez fűződő jogokat – a (2) és (3)bekezdésben foglalt kivételekkel – csak személyesen lehet érvényesíteni.”

A Szegedi Ítéletábrá önkényesen bírálta el a Pp.13.§(1) bekezdés a) pontja szerinti kizárási kérelmemet a Pf.II.20. 501/2013/8. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalán rögzítettek szerint.

1/4. A Kúria Pf. v. IV. 21. 124/2014. sz. ügye [REDAKTOR] bírói tanácsának szignálta, akitől elvonták az ügyet és annak adták, aki érdekelt az Alaptörvény által védett jogaim törvényileg tiltott következetes megsemmisítésében. Aki a törvények ellenére pervesztessé is tett engem, ezzel segítséget nyújt a jövőbeni jóvá nem tehető életsértő kárim szervezett növeléséhez is. A 2014. május 30. napi felülvizsgálati kérelmem 5. oldal 1-2 bek. szerint előadtam:

„Kérem annak bírósági megállapítását, hogy 2. r. alpereseknek Alkotmány 54.§, a Ptk.4.§, Ptk.5.§, Ptk.75.§(1)bek., Ptk.76.§ előírásaiba ütköző jogsértéseinek egyenes következménye, hogy megsértették a testi épségemet, az életemet, az emberi méltóságomat, becsületemet. Kérem annak bírósági megállapítását is, hogy 2. r. alperesek 2004. dec. 16.-i rendőrségi helyszíni szemle napjától megnehezítették az életemet azzal is, hogy a köztudomású tényekkel ellentétesen azt a ténytérítést állítják, hogy [REDAKTOR] Kecskeméti út felé eső telekhatára előtti 1741/2 hrsz. önkormányzati kerékpárút mellett védőkorlátot építettek a hatósági előírások és tervek szerint. A ténytérítlen állításaim miatt a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője az önkéntes jogkövető személyem ellen, előlem eltilkoltan jogellenesen hozott szabálysértési határozatot. A megyei rendőr-főkapitány engem az alperesek jogsértéseinek a vértlen megalázott, megkárosított áldozatát kényszerítette a vádlottak padjára. Ahová az 1.r. alperest idéztette meg tanúként Kalocsai Városi Bíróság előtt ellenem folyamatban volt 1.Szve.380/2005.sz. szabálysértési ügyben.”

A Kúria /50. sz. ítéletének 5. oldal utolsó bekezdésétől állítja:

„Téves a másodfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a személyhez fűződő jog megsértésének objektív jogkövetkezményei érvényesítésére irányuló igényre attól függetlenül alkalmazhatók a Ptk. elévülésre vonatkozó szabályai, hogy azok a Ptk. rendszerében a kötelmi jogi rendelkezések között nyerne szabályozást.”

A Kúria a /50. sz. ítéletének 6. oldal 2. bekezdésében foglaltakkal azt állítja:

- 4 -

„E téves jogértelmezéstől függetlenül, a másodfokú bíróság ítéletével érdemben jogszabálysértés nélkül hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2)bek. alapján. Az elsőfokú bíróság a tényállást a per adatainak a Pp.206.§(1)bek. -nek megfelelő okszerű mérlegelésével állapította meg, amelyből helyes jogi következtetést vont le és arra alapított döntése is helytálló. Az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival lényegében a másodfokú bíróság is egyetértett, mert annak téves megállapítását követően, hogy az I. és II. r. alperessel szemben a jogsértés objektív jogkövetkezmenyeinek alkalmazására irányuló igény elévült, másodlagos indokként elfogadta, hogy a kereset időben való előterjesztése esetén is alaptalannak minősült volna az elsőfokú bíróság helyes indokai szerint.”

I/5. A Kúria fentebb idézett állításainak a valósággal egyező tényekkel történő egybevetése után egyszerűen arra a megállapításra lehet jutni, hogy állításai köztudomású valótlanosságok. Amelyek köztudomásúan ellentétesek a Kalocsai Városi Bíróság az 1.Szve.380/2005/17. sz. jogerős végzésével, a Békés Megyei Bíróság a 9.P.20.147/2010/17. sz., a Szegedi Ítéltábla a Pf.III.20627/2010/25.sz. és a Kúria a Pfv.20. 615/2011/40. sz. jogerős ítéletével, a Gyulai Törvényszék a 9.Pf.25.437/2012/14. sz. jogerős végzésével megállapított jogilag releváns tényekkel.

Állítom, hogy az 1. r. alperes becsületsértő híresztelése köztudomásúan nem évült el. Másrészt a becsületsértő okirat birtokában a bíróság törvénysértő részrehajlással egyáltalán nem kötelezte az alperest bizonyításra, holott azt ajánlotta.

Az alperesek korlátot soha nem építettek. A korlát hiánya miatt szenvedtem el az éles testi és lelki fájdalmakat okozó balesetet 2004. dec. 14. napján 16 óra 30 perckor. A Kúria /50. sz. megalapozatlan alaptörvény – ellenes ítéletével valamint az általa hatályában fenntartott első és másodfokú alaptörvény – ellenes ítéletekben foglalt valótlanosságokkal a bíróságok tetten érhetők az Alaptörvény annullálásán, az alperesek valótlan állításaihoz történő folyamatos igazodáson. A bíróságok alaptörvény – ellenes antidemokratikus, antihumánus cselekményeikkel annullálják az alanyi jogaimat.

II. A törvénynek alárendelt bíróhoz való jog sérelme

A bírák törvénynek való alárendeltsége

Az Alaptörvény 26. cikk. (1) bekezdés első mondata, mely szerint a *bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatók*, nem csak a bírói függetlenség érvényesülését hivatott biztosítani, hanem azt is, hogy a bírói tevékenység ne válhasson önkényes, a törvényeket jogszabályokat semmibe vevő tevékenységgé. A bírák tehát függetlenek ugyan, de a törvényeknek alárendelten kötelesek tevékenységüket ellátni, a törvényektől nem függetleníthetik magukat. Ezen alkotmányos követelmény érvényesülését hivatott biztosítani a Bszi. azon megfogalmazása is, mely szerint a *bíróságok a jogalkalmazási tevékenységük során biztosítják a jogszabályok érvényesülését* [2 § (2) bek.], továbbá amely szerint a *bírák a jogszabályok alapján meggyőződésüknek megfelelően döntenek* [3.9]. A Kúria a Pf. v. IV. 21. 124/2014. sz. ügyet elvonta [redacted] tanácsától.

III. A contra legem jogértelmezés, mint a törvénytől való függetlenedés eszköze

A jogértelmezés az a bírói eszköz, amely helyes alkalmazással elősegíti a jogszabály érvényesülését a konkrét életviszonyokban. Visszaélészerű alkalmazása esetén viszont a jogszabálytól való elrugaszkodás, a jogszabálytól való függetlenedés eszközzé válhat a bíró kezében, ahogyan ez a panaszolt eljárások tárgyául szolgáló esetekben is történt.

6. A törvény előtti egyenlőség sérelmei.

Az Alaptörvény XV. cikk (1)bek. 1. mondatával megköveteli: „>> A törvény előtt mindenki egyenlő.<<.”

Az Alkotmánybíróság jogállami követelményként írta elő, hogy:

„Ez a szabály a bírói útra tartozó ügyek tekintetében eljárási alapelvet fogalmaz meg. A bíróság előtti egyenlőség elve a személyek általános jogegyenlőségének a bírósági eljárásra vonatkoztatása. Az eljárásjogi törvények ezt az alkotmányos jogot a perbeli pozíciók egyenjogúságának, mellérendeltségének és a kétoldalú meghallgatás elvének az eljárási garanciáival valósítják meg. (75/1995. (XII. 21.) AB hat., ABH 1995. 376, 382.)”

Az 1959. évi IV. tv. 85.§(1)bek. 1. mondat megköveteli: „A személyhez fűződő jogokat – a (2) és (3)bekezdésben foglalt kivételekkel – csak személyesen lehet érvényesíteni.”

A Pp.2.§(1)bek. megköveteli, hogy: „A bíróságnak az a feladata, hogy – összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.” A Pp.8.§(1)bekezdése megköveteli: „A bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogukat rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli köteleességeiknek eleget tegyenek.”

A Szegedi Törvényszék az Alaptörvény XV. cikk előírásaiba is ütközően alaptörvény – ellenes részrehajló kedvező perbeli pozíciókat biztosított az alpereseknek akiktől nem követelte meg a Pp.8.§(1) bek. szerinti jóhiszemű pervitelre vonatkozó kötelezettségeik teljesítését a mellékelt 2013. 03. 28. napi periratom és a 7.P.20.972/2012/28. sz. jkv. szerint.

- 5 -

A Szegedi Törvényszék 7.P.20.972/2012. sz. eljárása során a Pp.195.§(1)és(7)bek. és a Pp.206.§ előírásait is sértően figyelmen kívül hagyta a Gyulai Törvényszéknek a mellékelt 9.Pf.25.437/2012/14. sz. jogerős végzése szerinti ténymegállapításait, amely közokirattal is igazoltam a kerékpárúton történt 2004. dec.14. napi solti balesetem tényét.

A Gyulai Törvényszék az Alaptörvény XV. cikk, a Pp.195.§(1)és(7)bek. a Pp.206.§ előírásai szerint megállapította a 2004. dec.14. napi solti balesetem bizonyított tényállását az alperesekkel kapcsolatban. A Kalocsai Városi Bíróság 1.Szve.380/2005/17. sz. jogerős végzésével, a Békés Megyei Bíróság 9.P.20.147/2010/17. sz., a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20627/2010/25.sz. és a Kúria a Pfv.20. 615/2011/40. sz. jogerős ítéleteivel a Gyulai Törvényszéknek a mellékelt 9.Pf.25.437/2012/14. sz. jogerős végzését alaptörvény-ellenesen visszaélészerűen félreértelmezték a bíróságok. Ezért a Szegedi Törvényszék 7.P.20.972/2012. sz. eljárása során olyan jogtalan előnyöket is biztosított az alpereseknek, hogy az Alaptörvény figyelmen kívül hagyásával védi az alpereseknek a valótlan tartalmú bizonyíték nélküli állításait.

Az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának R(94) 12 számú Ajánlása a bírák függetlenségéről, hatékonyságáról szerepéről közzé téve: Bírósági Határozatok Melléklete (1999/1.) Idézem az [Ajánlás I/2/d) pontját] „Az Ítékezés során a bírák függetlenek és biztosítani kell, hogy tevékenységüket akadályoztatástól mentesen és anélkül, hogy bárhonnán érkező, bármely indokból, közvetlen vagy közvetett indítatásból, illetéktelen befolyásolástól, nyomásgyakorlástól, fenyegetéstől vagy beavatkozástól mentesen végezhessek. Törvényben kell előírni a bírákat bármely módon befolyásolni törekvő személyekkel szembeni szankciókat. A bírának az eléjük terjesztett ügyekben teljesen szabadon, belső meggyőződésük és a tényállás saját maguk által történő értékelése szerint részrehajlásmentesen, valamint a hatályos törvényi rendelkezéseknek megfelelően kell dönteniük. A bírák nem kötelezhetők a bírói hatalmon kívülálló személyeknek az eléjük terjesztett ügyek érdemi részéről számot adni.”

6/1 A jogszabály szövege és a "jogértelmezés" a konkrét esetben

A panasszal érintett ítéletek alapjául szolgáló bírósági eljárás egyik alapvető jogkérdése az volt, hogy a Pp.4.§ előírásait miként kell helyesen értelmezni és a személyhez fűződő jogok érvényesítésének van e határideje. A perben vizsgált eljárástípusban, a perbeli időszakban megállapító a bíróságok alaptörvény - ellenesen félreértelmezik a jogszabályi rendelkezéseket is. A törvényszék alaptörvény – ellenesen arra is hivatkozik, hogy:

„A bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti (Pp.4.§(1)bekezdés).” A Kúria, a Szegedi Ítéltábla és a Szegedi Törvényszék a bírói függetlenség elvét úgy értelmezte, hogy függetlenítették magukat az Alaptörvény előírásaitól. Az 1978. évi IV. tv. a Btk.184.§(1)bek. szerint hivatalból üldözni elmulasztott nekem okozott éles testi és lelki fájdalmak hatékony orvoslása helyett alaptörvény – ellenesen védelmezik az alperesek tényszerűtlen, okszerűtlen nyilatkozatait.

7. A hátrányos megkülönböztetés tilalmainak bírósági megsértései.

Az Alaptörvény XV. cikk (1)bek. 1. mondata után ugyanezt az elvet a XV. cikk (2)bek. mint általános jogegyenlőségi klauzulát tartalmazza, miszerint: „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni vagy egyéb helyzet szerinti megkülönböztetés nélkül biztosítja.”

Állítom, hogy mindhárom bíróság a felperesi jóhiszemű közérdekű bejelentő személyemmel szembeni megtorlasként az Alaptörvény XV. cikk, (2)bek. előírásait is sértő, jogmegsemmisítő jogtalan hátrányokozásokat alkalmazott. Amelyeket azáltal is megvalósítottak, hogy /28. sz. végzése szerint a szabálysértési ügy 1-4-ig, illetve 6-16. sorszámú irataira való hivatkozással törvénysértő, teljesíthetetlen kötelezést írt elő részemre, amivel a bíróság újabb sokkoló, megalázó felesleges munkát és kiadásokat okozott a felperesi személyemnek. Mert a bíróság valójában megtévesztően eltitkolta azt, hogy ténylegesen melyik iratok csatolását követelte tőlem annak ellenére, hogy a Szegedi Törvényszék hiába kérte a szabálysértési ügy iratait a Kalocsai Járásbíróságtól azokat nem küldte el a 2013. ápr. 4. -i mellékelt 1. Szve. 380/2005. sz. elutasító nyilatkozata szerint. A Szegedi Törvényszék az Alaptörvény I. - II. cikk, III. cikk, 1. pont 1. mondat, XV. cikk előírásaiba is ütköző cselekményeit bizonyítottam a /28. sz. végzésével a szabálysértési ügy 1-4-ig, illetve 6-16. sorszámú irataira történt hivatkozással a felperesi személyem részére előírt törvénysértő, teljesíthetetlen kötelezésével. Állítom, hogy a Szegedi Törvényszéknek hivatalos tudomása volt arról, hogy nem kapta meg a Kalocsai Járásbíróságtól a szabálysértési ügyem iratait, annak ellenére ismeretlen, nem létező 1-4-ig, illetve 6-16. sorszámú szabálysértési ügy iratainak a megküldésére kötelezte a felperesi személyemet.

A törvényszék az Alaptörvény 28. cikk előírásait is sértően félremagyarázza Pp.4.§(1)bekezdését és ezáltal ellentmondásba kerül az Alaptörvény 28. cikk, a Pp.4.§(2)bekezdés és a Pp.195.§(1)és(7)bek. rendelkezéseivel is. A Szegedi Járásbíróságon 2013. 05. 10. napján tartott panasznapon készített mellékelt /59. sz. jkv.-be foglalt kérelmem is alaptörvény – ellenesen diszkriminálóan intézte a törvényszék. A Szegedi Törvényszék 7.P.20.972/2012/56. sz. ítéleteivel megállapított tényállások köztudomásúan ellentétesek az Alaptörvény 28. cikk előírásaival, de ellentétben vannak a Kúria Pfv.20. 615/2011/40. sz. jogerős ítéletével - a 2004. dec. 14. napi balesetemmel kapcsolatos tényeket és adatokat - bizonyítottan megállapító tényállással is. Köztudomású, hogy azonos jogesetű perekben kétféle tényállás nincsen.

- 6 -

A 7. P. bírói tanács elnöke a /56. sz. ítéletének 2. oldal 4. bekezdés 11. sorától a 14. soráig bezárólag tényszerűtlenül, okszerűtlenül állítja tölem származónak az alperesi törvénysértéseket védő következő részrehajló saját véleményét:

„Az I. r. alperes relációjában is kérte személyiségi jogai megsértésének megállapítását, miután az I. r. alperes a szabálysértési eljárás során valótlan nyilatkozatokat tett, ezért a felperest ültették a vádlottak padjára és az évekig elhúzódó bírósági eljárás alatt, azokban arra kényszerült, hogy igazát bizonyítsa, ezzel megsértette az emberi méltóságát, becsületét, jónínevét.”

A 7. P. bírói tanács elnöke a /56. sz. ítéletének 2. oldal 4. bekezdés 11. -től a 14. soráig bezárólag általi sérti meg súlyosan a Pp.3.§(1) bek. törvény rendelkezéseit is, mert felperesként az ítéletben foglaltakkal ellentétben a 2013. 04. 02. napi keresetkiegészítésem 1. és 2. pontjaiban azt állítom és kérem, hogy: „Az 1. r. alperes is elhallgatta a rendőrségi helyszíni szemlén, hogy őket milyen tervekkel kötelezték acélcső védőkorlát megépítésére, amit nem hajtottak végre. A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője az önkéntes jogkövető személyem ellen, előlem eltitkoltan jogellenesen hozatott szabálysértési határozatot. A megyei rendőr-főkapitány engem az alperesek jogsértéseinek a vértlen áldozatát kényszerítette a vádlottak padjára. Aminek során megsokszorozták ellenem az életemet sértő kínzásokat, kegyetlen embertelen, megalázó bánásmódokat. Az 1. r. alperes által elhallgatott lényeges tények miatt az életminőségemben hátrányos változásokat okoz jelenleg tartóan, amivel a jóvá nem tehető károkat megnövelte. A Pp.121.§(1)bek. „e)” pontja alapján a Ptk. 84.§ a) szakaszában foglaltak szerint kérem annak bírósági megállapítását, hogy az 1.r. alperes tulajdonosi minőségében 2004. dec. 14.-15. napjain azt színelte, hogy megtéríti a nekem okozott kárt, de amikor 2004. dec.15. napján felkerestem megalázott, a rendőri, bírói szervek előtt elhallgatta, hogy a Bt. részére milyen védőkorlát építését írták elő, amelyet nem építették meg.”

Állítom, hogy a 7. P. bírói tanács elnöke az alperesek irányában részrehajlóan azzal is megsérti a Pp.3.§(1-2) bek., a Pp.206.§ törvény rendelkezéseit, hogy a 3. r. alperessel szembeni 2013. 04. 02. napi keresetemben foglalt következő kérelmem is teljesen figyelmen kívül hagyta: „A Ptk. 84.§ (1)bek. b) szakasz szerint kérem a bíróságot, hogy szíveskedjen kötelezni az 1.r. és a 3. r. alperest az emberi méltóságomat, az életemet, sértő valótlan állításainak azonnali abbahagyására és szíveskedjen eltiltani a jogsértéseiknek további ismétlésétől. Kérem annak bírósági megállapítását is, hogy a 3. r. alperes a Ptk.5.§ sérelmét kimerítően nyilatkozott a /34. sz. jegyzőkönyv 5. oldal 2. bekezdésben foglaltakkal, amelyekkel azt is állítja, hogy nem kerestem meg a Bt-t és nem kellett volna azonnal a bírósághoz fordulni. „Arról nem is beszélve, hogy ha csak ezt az egy ügyet nézem, mekkora apparátust mozgat itt a felperes az adófizetők pénzén, semmiféleképpen nem tartom ezt helyesnek.”

8. A Kúria a Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz. ítéletének meghozatala előtt (az elsőfokú és másodfokú bírósággal együtt) általi is megsértette az Alaptörvény XV. cikk (1)bek. 1. mondatát a (2)bek., az Alaptörvény IX. cikk (1)bek. előírásait, hogy egyáltalán nem biztosította a felperesi személyemnek az 1959. évi IV. tv. 85.§(1)bek. 1. mondat, a Pp.8.§(1)bek. szerinti jogaim érvényesítését. Teljesen ellehetetlenítő súlyos kihatása volt felperesként (jelen eljárás indítványozója) pozíciójára, az eljáró I.- II. f. és kúriai bírái önkényesen elvonták a joghoz való hozzáféréshez és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesüléséhez való alapvető emberi jogaimat.

9. Állítom, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) valamint f) pontja, a 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és a 2011. évi CLI. tv. 27.§, a 43.§ (4) bekezdés rendelkezései a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának a hatáskörébe utalják – a Kúria Pf. v. IV. 21. 124/2014/50. sz., a Szegedi Ítéletábla Pf. II. 20. 501/2013/8. sz. és a Szegedi Törvényszék 7.P.20.972/2012/56. sz. alaptörvény – ellenes ítéleteivel – nekem okozott jogsértések megállapítását és az Alaptörvénnyel ellentétes bírói ítéletek megsemmisítését, a hatékony jogorvoslat biztosítását, az alapvető emberi jogaim védelmét. Állítom, hogy a nevezett bíróságok a bírósági jogorvoslati kényszerhelyzetemet arra használták, hogy a hátrányos megkülönböztetés törvényi tilalmaiba is ütköző olyan halmozottan hátrányos megkülönböztetésekkel sújtják a jóhiszemű közérdekű bejelentő felperesi személyemet, hogy általi a múltbeli eljárásai során valamint jelenben és a jövőben is soha jóvá nem tehető életsértő károkat okoznak nekem.

10. Az Alaptörvény bíróságok általi megsértett rendelkezései: I. - II. cikk, III. cikk, 1. pont 1. mondat, V. cikk, VI. cikk (1)bek., IX. cikk (1)bek., XV. cikk (1-2)bek. XX. cikk (1) pont, XXVIII. cikk (1)bek., 28. cikk előírásai.

11. Az Alkotmánybíróságtól olyan döntést kérek amivel megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes ítéleteket és az Alaptörvény valamint a nemzetközi jog előírásai szerinti új hatékony eljárás lefolytatására kötelez jogkövető bíróságokat. Az Alkotmánybíróságtól személyes meghallgatás biztosítását is kérem a további érveim szóbeli kifejtése érdekében, mert a rendkívüli élethelyzetemben minden jogsértés írásbeli indoklására nincs lehetőségem.

Tisztelettel

Solt, 2016. febr. 26.